

Біженці та нелегали на Американському континенті

Постановка проблеми. Питання біженців, нелегальної міграції, та міграційних процесів взагалі, є чи не одним з найсерйозніших викликів, які постали перед людством у XXI столітті. З цієї причини дослідження вказаних питань, та можливих шляхів їх вирішення є, станом на сьогоднішній день, актуальною задачею.

Метою пропонованої публікації є вивчення питання біженців та міграційних процесів, включаючи нелегальну міграцію у країнах Американського континенту. Причому ситуація розглядається, як в країнах Північної Америки так і в державах Латинської Америки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Велика кількість публікацій, як журнальних, так і у ЗМІ, включаючи електронні ЗМІ, частина з яких наведена у списку цитованої літератури, свідчить про актуальність піднятої проблеми, а тому нагальною є публікація статті з даної проблематики, де за часовий проміжок 2000-2014 рр., узагальнюються відповідні статистичні дані.

Виклад основного матеріалу. Якщо вести мову про біженців та нелегалів у західній півкулі, то слід розглядати окремо ситуацію в Латинській Америці та в США і Канаді.

На рубежі 2010-х років громадянські війни, які йшли в країнах Латинської Америки в переважній більшості вже відгриміли. Продовжувалася тільки громадянська війна в Колумбії, яка бере свій початок у 1948 році. Громадянська війна в **Колумбії** мала своїм наслідком появу величезної кількості біженців, переважно в сусідніх країнах. Так згідно [1] у 2012 році нараховувалось колумбійських біженців: у Венесуелі 203.563, в Еквадорі – 122.964, в Панамі – 15.723, в Коста-Ріці – 10.305, і в далекій Канаді – 17.563 колумбійських біженців. Ще більше було число внутрішньо переміщених осіб, яке у 2012 році коливалось в межах 3,9-5,5 млн. чоловік [1]. Число ВПО в Колумбії має тенденцію до зростання. Наприклад, у 2005 році їх нараховувалось близько 2 млн. чоловік [2]. Біженці та ВПО у Колумбії живуть дуже бідно, знаходячись, в прямому сенсі цього слова, на межі виживання. Біженці від інших воєн на континенті в 2012 році зафіксовані не були. Нараховувалось 15 тис. ВПО в Перу, як наслідок громадянської війни 1980-2000 рр., та 160 тис. ВПО в Мексиці, як наслідок Сапатитського повстання 1994 року [1].

Нараховувалась велика кількість екологічних біженців із Гаїті, внаслідок катастрофічного землетрусу 2010 року. Через 2 роки після землетрусу, в 2012 році у 660 таборах для біженців, у жахливих санітарних умовах, проживало 591 тис. чоловік [3], причому, від епідемії холери померло 7 тис. чоловік [3]. В пошуках кращої долі біженці з Гаїті намагалися переселитись в інші країни. Наприклад, в сусідню Домініканську республіку перебралось 200 тис. гаїтян [4], проте там їм виявилися не раді, і практично одразу депортували додому. Якщо в 2010 році було депортовано понад 20 тис. гаїтян, то вже в 2011 році – 40.700 гаїтян [5]. Ще більш рішуче проти біженців з Гаїті виступили США. Держдепартамент країни заявив, що США не буде приймати біженців з Гаїті, а кораблі ВМФ одержали наказ повертати човни з біженцями назад в разі їх заходу в територіальні води США [6].

Окремою категорією біженців у Латинській Америці є **кубинські біженці**. Вважається, що впродовж 1959-2012 рр. Кубу покинуло 2 млн. чоловік, з них 80% (1,72 млн. чоловік) осіло в США. Про географію розселення кубинських біженців свідчать також дані про чисельність кубинців у різних країнах світу станом на 2012 рік. Згідно джерела [7] на Кубі проживало 11.163.934 кубинці, в США – 1.094.811, в Іспанії – 116.852, в Пуерто – Ріко – 15.543, в Італії – 17.947 кубинців і т.д.

Кубинські біженці – це одна з невеликої кількості груп біженців, яким вдалося влаштувати своє життя на новій батьківщині. За 1960 – 2013 рр. з Куби до США нелегальним, або легальним шляхом виїхало 1,7 млн. з 11,2 млн. чоловік, населення країни, що склало 15,18% усього населення [8,с.14.] З 1,7 млн. кубинських біженців у США, 1,3 млн. проживають у штаті Флорида [8,с.17]. Про рівень життя кубинських біженців у США свідчить той факт, що їхні активи у цій країні (прибутки плюс вартість

нерухомості) складають 50 млрд. доларів, в той час, як ВВП Куби складає 60 млрд. доларів. Середній прибуток кубинця в США - 30 тис. доларів на рік, а на Кубі – 400 доларів на рік [8, с. 17]. Тому і не дивно, що згідно соціологічних опитувань в разі зміни політичної ситуації на Кубі, на історичну батьківщину побажало б повернутися усього 10% опитаних кубинців [8,с.17].

Як і для інших регіонів світу, для країн Латинської Америки є характерними міграційні процеси, включаючи явище нелегальної міграції. Так, наприклад, в Домініканську республіку, де рівень життя вище, з сусідньої держави Гаїті, як легально, так і нелегальним чином перебралось 1 млн. гаїтян [9]. Мігранти з Гаїті склали 10% населення Домініканської республіки [9]. З іншого боку, жителі Домініканської республіки в пошуках кращого життя мігрують до Пуерто - Ріко. Наприклад, у 2010 році там було нараховано 68.036 домініканців, з яких 67% перебувало в країні на законних підставах [10]. Там вони працюють в основному на низькокваліфікованих та мало оплачуваних роботах, проте, спільна іспанська мова та схожість культур полегшує можливості асиміляції домініканців та їх інтеграцію в суспільство Пуерто – Ріко [10]. Хоча багато мексиканців нелегально переходять через кордон у США, уряд Мексики має проблеми з нелегалами з Центральної Америки. Так, у 2006 році мексикано-гватемальський кордон нелегально перетнуло 400.235 чоловік, причому 150 тис. чоловік з цього числа пішло далі в США [11]. Наприклад, у 2011 році з Мексики було депортовано 61.034 нелегали [11]. Депортація дорого обходиться бюджету Мексики. Наприклад, депортація 180 тис. нелегалів обійшлася країні в 10 млн. доларів [11]. Нелегали працюють у Мексиці в рабських умовах. Наприклад, гватемальці у штаті Чьяпас, на плантаціях кави працювали за 3,5 долари в день, причому, деякі мексиканські фермери з цієї суми ще й утримували вартість харчування та проживання [11]. Кількість нелегалів у Бразилії, наприклад, у 2009 році оцінювалась в межах 200-600 тис. чоловік [12], в основному з Болівії та Гаїті. А в липні 2013 року в північно- західних областях країни було навіть оголошено надзвичайне положення через наплив нелегалів з Болівії та Гаїті, хоча серед них були нелегали з таких далеких країн, як Нігерія та Бангладеш [13].

Велика кількість мігрантів часто приводить до конфліктів між ними та місцевим населенням. Так, наприклад, у грудні 2009 року, в столиці Аргентини Буенос-Айресі під час сутичок місцевих жителів з мігрантами з Болівії і Парагваю було вбито 4 та поранено 30 чоловік [14,с. 13]. Разом з тим, уряди деяких країн Латинської Америки проводять легалізацію мігрантів. Наприклад, уряд Аргентини у серпні 2010 року легалізував 423.697 мігрантів, переважно з Болівії та Парагваю [14,с.12] надавши їм дозвіл на тимчасове проживання в країні. Аналогічним чином було легалізовано 10 тис. нелегальних мігрантів у Панамі [15].

Сполучені Штати Америки без перебільшення можна назвати країною біженців та мігрантів, а також їхніх нащадків. Тільки упродовж 1975 – 2006 рр.в США переселилось 2,68 млн. біженців, причому кожен сотий американець є або біженцем, або нащадком біженців [16]. Серед біженців, які стали відомими після переселення в США згадаємо Мадлен Олбрайт – колишнього державного секретаря США, Ендрю Гроува – засновника корпорації Intel, Тома Лайоса – члена конгресу США, та багатьох інших [16]. Гранична чисельність біженців до США визначається щороку Адміністрацією президента після консультацій з обома палатами Конгресу США, після чого видається відповідний указ президента. Так, наприклад, у 2008 та в 2009 рр. указ обмежив допуск до 80 тис. біженців у США щороку [17], проте реально, наприклад, у 2008 році, було прийнято 60.108 біженців [17]. Не всім біженцям, які прибувають до США вдається отримати омріяний статус біженця. Наприклад, упродовж 2007-2011 рр. 74.479 біженців з Центральної Америки, переважно з Сальвадора, Гватемали та Гондурасу подали клопотання про надання їм статусу, але тільки 2.205, або 3,02% його отримали [18]. Наступного, 2012 року, від 22 до 41 тис. чоловік з їх числа були депортовані додому. Разом з тим, у 2012 фінансовому році було визнано 58.238 біженців, у тому числі 15.070 – з Бутану, 14.160 – з Бірми, 12.163 – з Іраку, 4.911 – з Сомалі і т.д. [1]. Відношення до біженців з різних країн у США різне. Наприклад, на середину грудня 2014 року з сотень тисяч сирійських біженців США прийняли всього 352 чоловік [19]. Разом з тим, з 88.700 переселених бутанських біженців до квітня 2014 року, 75 тис. прийняли США [20], а упродовж 2007-2013 було прийнято близько 85 тис. іракців, які в роки війни 2003-2011 рр.

співпрацювали з армією США та членів їх сімей[21]. Слід додати, що процедура одержання статусу біженця є непростю, потребує відповідних юридичних процедур, що коштує недешево. Поряд з цим, частина біженців-мусульман та мігрантів проявляє схильність до радикалізму, що має наслідком терористичні акти. Шокуючим для США був теракт здійснений військовим армії США, палестинцем за походженням Нідалем Маліком у 2009 році, коли ним з криком «Аллах Акбар» було вбито 13 товаришів по зброї [22]. Не менш страхотливим був теракт 2013 року у Бостоні, влаштований братами-чеченцями Джохаром та Тамерланом Царнаєвими, в результаті якого загинуло 3 чоловіки, та понад 170 були поранені [23]. Спецслужби США ведуть серйозну роботу з особами, схильними до радикалізму та терористичних актів. Наприклад, у 2013 році було зарештовано 4 вихідців з Сомалі, з яких один був імамом у мечеті міста Сан-Франциско, за збір коштів для терористичної організації «Аш-Шабат» [29], після чого власті США почали репатріацію сомалійських біженців на батьківщину[30].

Стосовно мігрантів, то в США, в другій половині 2013 року нараховувалося 45,8 млн. чоловік, які народилися за її межами [24]. Для порівняння, слід зауважити, що у 2000 році в Північній Америці (США та Канада) нараховувалось 20,5 млн. мігрантів, а у 2005 році – 44, 5 млн. мігрантів [25]. Стосовно нелегалів, то їх кількість у 2011 році оцінювалась у 11,5 млн. чоловік [26], а у 2014 році їх було понад 12 млн. чоловік [27]. Якщо вести мову про структуру нелегальних мігрантів, то 56% їх числа прибули з Мексики, 22% - з Центральної Америки, 13% - з Азії та 6% з Європи і Канади [28]. 80% нелегалів прибули до США з країн Західної півкулі, решта 20% - з країн Східної півкулі, причому найбільше прибуло нелегалів з Філіппін та Польщі [28]. Цікавим є те, що з 12 млн. нелегалів, 41% їх числа - це особи, які не виїхали з США після закінчення терміну їх перебування в країні [28]. Решта нелегалів потрапляє до країни через американо-мексиканський кордон.

Довжина кордону між Мексикою та США - 3.169 км, причому згідно [31] щороку його на законних підставах перетинає 350 млн. чоловік, і близько 500 тис. чоловік – нелегальним чином [31]. Через велику кількість нелегалів, урядом США був побудований прикордонний мур довжиною 3.141 км, і заввишки 4 метри [31]. Мур ретельно охороняється: порівняно з 2004 роком, у 2013 році кількість прикордонників зросла у два рази, до охорони залучено 124 пілотованих літаки та вертольоти, та ще 6 безпілотників [32]. Нелегальний перехід через кордон - справа небезпечна. За період 1999 – 2012 рр. при спробі його нелегального перетину загинуло близько 5 тис. чоловік [31]. Прикордонники США відловлюють велику кількість порушників кордону. Так у 2005 році було затримано 1.717.396 порушників кордону, у 2011 році – 328 тис., у 2012 році – 358.873 порушників [32], хоча, як зауважено в [33, с. 20] на одного затриманого порушника кордону припадає кілька тих, хто проривається. Причини, які спонукають людей з Латинської Америки до нелегального переходу до США такі, як і в інших регіонах світу: у США вищий життєвий рівень, а отже є можливість заробити більше грошей, в той час, як вдома – масове безробіття і напівголодне існування. До цього додається фактор демографічного вибуху. Наприклад, населення сусідньої Мексики зросло з 13,6 млн. чоловік у 1900 році, до 107 млн. у 2007 році [34], і продовжує рости далі. На бажанні людей потрапити до США «тріють руки» контрабандисти. Так, у 2013 році було зафіксовано 50 злочинних угруповань, які займались контрабандою людей, причому їхні щорічні прибутки перевищували 300 млн. доларів, що за прибутковістю посіло друге місце після торгівлі наркотиками [33, с.20]. Якщо правоохоронні органи США ловлять нелегала на території країни, то він підлягає негайній депортації, хоча ця процедура є не з дешевих. Депортація одного нелегала в 2013 році коштувала державній казні США 20-23 тис. доларів [35].

З іншого боку економіка США зацікавлена в дешевій робочій силі, адже, робітник з Мексики одержує на руки вдвічі менші гроші, ніж американський робітник за ту ж саму роботу [33, с.20]. Крім того, дуже часто нелегали виконують ту роботу, від якої відмовляються американці. Недарма у США їх називають «мокрі спини». Нещадна експлуатація нелегалів – це зворотній бік «американської мрії». Недарма в [36] відмічалось, що якщо в США раптово зникнуть нелегали, то це буде найсильнішим ударом по економіці країни.

Поряд з тим у США постійно йдуть дискусії на тему легалізації нелегальних мігрантів, тим більше, що історичний прецедент вже є: в 1986 тодішній президент Рейган подарував амністію близько 3,5 млн. нелегальних мігрантів [37]. Виявилось, що, наприклад, у 2011 році з 11,5 млн. нелегальних мігрантів, тільки 14% прибули до США після 2005 року [26]. Більшість нелегалів склали мексиканці – 59%, а якщо брати період з 2000-2011 рр. – то 68% [26]. Тобто мільйони нелегалів на протязі десятків років живуть у США, мають сім'ї, дітей і онуків. Тому президент США Обама узаконив перебування в країні близько 5 млн. нелегалів. Мається на увазі тимчасове перебування в країні на протязі трьох років, якщо вони пройдуть відповідні перевірки і почнуть платити всі обов'язкові податки, а також зможуть довести, що їх діти народилися до оголошення даного розпорядження. І звичайно ця процедура стосується тих, хто не здійснював кримінальних злочинів і не є членом терористичних угруповань [38].

Проблема біженців та мігрантів, хоча і не в такій гострій формі як у США має місце і в сусідній **Канаді**. Згідно [1] у 2012 році там нараховувалося 17.563 біженці з Колумбії, 16.813 – з Китаю, 13.705 біженців з Шрі-Ланки і т.д.

Стосовно мігрантів, то в Канаді для них існують щорічні квоти, які раніше склали 250 тис. чоловік на рік, а на 2015 рік була затверджена вища квота – 285 тис. чоловік [39], причому за даними Міністра громадянства та міграції Канади 64,9% квот – це економічна міграція, 24,4% – сімейне спонсорство, а 10,7% квот призначено для біженців [39]. Є в Канаді і нелегали. Згідно [40] у 2009 році їх нараховувалось 100 тис. чоловік на 34,483 млн. населення країни, хоча Міністр громадянства та міграції Еліно́р Ка́план її спростувала. За її даними, у 2012 році чисельність нелегалів у країні коливалась у межах 18-20 тис. чоловік [41].

Проблеми з мусульманським екстремізмом є і тут. Широковідомим став випадок нападу на парламент Канади у жовтні 2014 року громадянином Канади лівійського походження Майкла Захафа-Бібо, який, таким чином, мстив Канаді за участь у війні з Афганістаном [42]. Також, у 2013 році мусульмани в Квебеку активно протестували проти ініціативи місцевої правлячої партії носити на роботі релігійні символи – в даному випадку хіджаб [43].

З метою призупинити потік небажаних мігрантів, уряд Канади з 15 грудня 2012 року прийняв нові поправки до закону про міграцію – так званий білл С11 [39]. Згідно цих поправок унеможливується доступ до країни з «чорного ходу». Так, наприклад, якщо раніше заява про надання статусу біженця розглядалась 600 днів, то тепер 60 днів [43]. Складено обмежувальний список країн, які підпадають під означення «зони гуманітарного лиха». Справи вихідців з країн, які вважаються безпечними, розглядаються урядом на протязі 30-45 днів, причому у разі відмови апеляція не передбачена. Особи, яким було відмовлено, видворяються з країни протягом року. Раніше на цю процедуру йшло 4-5 років. Парадоксально, але до прийняття цих поправок, 25% всіх заяв на статус біженця надходило від громадян Євросоюзу, значною мірою від циган з Чехії та Угорщини [44]. Раніше, очікуючи вирішення свого статусу, заявник міг роками жити в Канаді, одержуючи матеріальну допомогу та безкоштовне медичне лікування, в той час, як громадянам Канади доводилося за медичне лікування платити [44]. Тепер цього немає, і в додаток до цього у заявника обов'язково беруть відбитки пальців. Хоча з іншого боку, багатим і перспективним інвесторам, бізнесменам і т.д. тут завжди раді, тим більше, що багато країн, як Західної півкулі, так і всього світу радо торгують своїм громадянством, з метою залучення таких людей. Наприклад, острівні держави Антігуа і Барбуда, Сент-Кітс і Невіс у Карибському морі за вкладення 400 тис. доларів у їхню нерухомість одразу виписують вкладнику своє громадянство [45]. Держава Домініка згодна продати своє громадянство дешевше – всього за 100 тис. доларів [45]. А от громадянство Мальти і Кіпру коштує дорожче: 1,15 млн. та 5 млн. євро [45].

Висновки. Міграційні процеси у країнах Американського континенту, включаючи проблеми біженців та нелегальних мігрантів, є непрості та дуже неоднозначні. Поряд з зовнішніми міграціями, активними є міграції між населенням країн континенту. Відношення до біженців та нелегальних мігрантів переважно є негативним, хоча на їхній, фактично рабській праці, значною мірою тримається економіка багатьох країн Американського континенту. Водночас, країни континенту раді багатим інвесторам, в зв'язку з чим деякі з них активно торгують своїм громадянством.

Література

1. The World Factbook – Field Listing – Central Intelligence Agency – http://www.cia.gov/library/publications/the_world_factbook/fields/2194.html
2. Число беженцев в мире сокращается, а внутренне-перемещенных лиц – растёт(20.06.2005)- <http://un.by/news/world/2005/20-06-05-05.html>
3. В результате схода оползня в столице Гаити погибло 6 человек (31.03.2012) – <http://www.rg.ru/2012/03/21/gaiti-anons.html>
4. Доминиканская республика репатриировала большое количество нелегальных беженцев с Гаити(14.03.2012) – http://ruslian.news.cn/world/2012-03/14/c_131465732.html
5. США дадут отпор беженцам с Гаити (19.01.2010) – <http://www.segodnya.ua/>
6. В США готовятся к массовому наплыву беженцев из Кубы (17.01.2013) – <http://zn.ua/WORLD/>
7. Cubans. – From Wikipedia, the free encyclopedia.
8. Евгений Бай. Кубинцы разделены и непримиримы // Эхо планеты – 2013-№40.-С.14-17.
9. Анастасия Ракита. Кровавый 1937 год на Карибах: жизнь ценой в два цента (11.04.2014) – <http://topwar.ru/43239>
10. Dominican Republic immigration to Puerto-Rico.- From Wikipedia, the free encyclopedia.
11. Illegal immigration in Mexico.- From Wikipedia, the free encyclopedia.
12. Illegal immigration.- From Wikipedia, the free encyclopedia.
13. Бразилия бьет тревогу из-за нелегальных мигрантов //ББС.-11.04.2013
14. Фоминых Дм. Аргентина говорит «добро пожаловать» // Эхо планеты – 2013-№31.-С.10-13.
15. Панама легализует нелегальных мигрантов //ББС.-27.05.2013
16. Что такое переселение? http://www.voprekivsemu.com/factualweb/2.2//rus/articles/Resettlement_gener_al.html
17. Убежище в США(19.03.2011)- <http://www.immigrationlawaid.com/ru/article/88/>
18. Refugees from Central American gangs – <http://www.fmreview.org/fragiles-tates/kennedy>
19. Syrian refugees settle in to U9 after unsettling upheaval(04.01.2015) – <http://www.washingtonpost.com/local/>
20. Bhutan refugees .- From Wikipedia, the free encyclopedia.
21. Jaimy Tarabay. Iraq's: Reborn in the USA(20.08.2013)-<http://america.aljazeera.com/articles/2013/8/20>.
22. Козловский В. В США начинается суд по делу о побоище на военной базе//ББС.-6.08.2013
23. Обама закликає не поспішати з висновками щодо чеченців//Єврорьюс.-23.04.2013
24. Россия заняла второе место по числу мигрантов в рейтинге ООН (12.09.2013)- <http://top.rbc.ru/economics/12/09/2013/87238.html>
25. Алешковский И.А., Ионцев В.А.Тенденции международной миграции в глобализующемся мире//Век глобализации. – 2008-№2-<http://www.socionauki.ru/journal/articles/129862/>
26. Стивен Дайнан. США: чисельность нелегалов составляет 11,5 млн. человек (24.03.2012)- <http://inosmi.ru/usa/20120324/189025326.html>
27. Обама узаконит пребывание в США пяти миллионов незаконных иммигрантов (21.11.2014) – <http://m.ria.ru/world/201421/.../1034396235.html>
28. Стефка Стоянова. Сколько в стране нелегалов? (29.06.2012) – <http://www.ourtx.com/issue-3/>
29. В США осудили сомалийцев за пособничество терроризму // ББС.-23.02.2013
30. Somali American. .- From Wikipedia, the free encyclopedia.
31. Суровая американо – мексиканская граница(2012) – <http://pda.ifun.ru/view/241169>
32. Козловский В. Иммиграционная реформа в США: «всеобщая легализация»? // ББС.-30.01.2013
33. Трушин А. Идет охота на людей // Эхо планеты. – 2013-№25-С. 18-20.
34. Migrant deaths along the Mexico-United States border.- Wikipedia, the free encyclopedia.
35. Поймай меня, если сможешь (12.08.2013) – <http://www.itogi.ru/vokrug/2013/32/192879.html>

36. Судьба нелегальных мигрантов в разных странах (27.10.2013) – <http://www.echo.msk.ru/blog/roadmap/1186032-echo/>
37. США: демонстрации в поддержку иммиграционной реформы // ББС.-11.04.2013
38. Обама узаконит пребывание в США пяти миллионов незаконных иммигрантов (21.11.2014) – <http://m.ria.ru/world/201421/.../1034396235.html>
39. Перспективы иммиграционной политики Канады на 2015 год (3.11.2014) – <http://pora.valit/livejournal.com/24813/>
40. Nelegal immigration in Canada .- From Wikipedia, the free encyclopedia.
41. Соколова Е. Утверждены новые поправки к закону об иммиграции в Канаде (2012) – <http://www.zagran.kiev.ua/article.php?new=84&idart=8403>
42. Канада: оприлюднили відео звернення нападника на парламент // Європійс.-7.03.2015
43. У Квебеку віряни постали проти «Хартії цінностей» // Європійс.-15.09.2013
44. Рябишина Е. Канада меняет порядок получения статуса беженца (12.10.2012) – <http://www.russian-toronto.com/immigration/imm12121001.asp>
45. Ким Гиттлсон. Где дешевле всего купить гражданство? // ББС.-6.06.2014.

РЕЗЮМЕ

Біженці та нелегали на Американському континенті

ЛАВЕР О.Г. (м. Ужгород)

В статті вивчаються питання динаміки чисельності біженців, вимушених переселенців та нелегальних мігрантів на Американському континенті.

Розглядаються причини міграції по окремих країнах Американського континенту

Ключові слова: Біженці, внутрішні переселенці, мігранти в країнах Американського континенту, динаміка їхньої чисельності, регулюючі закони міграції.

РЕЗЮМЕ

Беженцы и нелегалы на Американском континенте

ЛАВЕР А.Г. (Г.Ужгород)

В статье изучаются вопросы динамики численности беженцев, вынужденных переселенцев и нелегальных мигрантов на Американском континенте. Рассматриваются причины миграции по отдельным странам Американского континента.

Ключевые слова: Беженцы, внутренние переселенцы, мигранты в странах Американского континента, динамика их численности, регулирующие законы миграции.

RESUME

Refugees and illegal immigrants in the Americas

LAVER A.G (с. Uzhgorod)

The article examines the dynamics of the issue of refugees, displaced persons and illegal migrants in the America. The reasons of migration to some countries in the America.

Keywords: refugees, internal displaced persons, migrants in countries of the American continent, the dynamics of their size, the laws regulating migration.